

Sygn. akt I C 1078/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant sądowy Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.

przeciwko A. M.

o zapłatę 576,76 zł

I uchyla wyrok zaoczny z dnia 18 października 2018 r. w całości;

II umarza postępowanie co do kwoty 39,90 zł;

III w pozostałym zakresie powództwo oddala.

Sygn. akt I C 1078/18

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2017 r. Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. M., w którym domagał się zapłaty kwoty 576,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Na kwotę dochodzoną pozwem złożyły się: kwoty 340,00 zł oraz 113,92 zł tytułem należności głównych wynikających z not obciążeniowych, kwota 39,90 zł tytułem należności głównej wynikającej z opłaty abonamentowej oraz kwota 82,94 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie kwoty należności głównej. Powód żądał także zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem z dnia 7 listopada 2017 r. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Ciechanowie (IV Nc – e (...)).

Powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., po wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pozwu, wykonał zarządzenie, podtrzymał swe żądanie zgłoszone w elektronicznym postępowaniu upominawczym i dołączył dokumenty mające świadczyć o zasadności roszczenia.

Pozwana A. M., prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy, nie zajęła stanowiska w sprawie, nie złożyła żadnych wyjaśnień i nie wносиła o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 października 2018 r. Sąd uwzględnił roszczenie powoda Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. w całości.

Pozwana A. M. wniosła w ustawowym terminie sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 18 października 2018 r., podnosząc jednocześnie zarzut przedawnienia roszczenia.

Powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., po otrzymaniu odpis sprzeciwu od wyroku zaocznego, cofnął pozew co do kwoty 39,90 zł, w pozostałym zakresie podtrzymując żądanie pozwu.

Sąd zawiadomił pozwaną A. M. o cofnięciu pozwu co do kwoty 39,90 zł. Pozwana A. M. nie złożyła oświadczenia w przedmiocie wyrażenia zgody na cofnięcie pozwu w tym zakresie, co Sąd – zgodnie z doręczonym jej pouczeniem – potraktował jako wyrażenie zgody na częściowe cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. oraz (...) S.A. w W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W umowie strony ustaliły, że operator telekomunikacyjny zobowiązał się do świadczenia usług telekomunikacyjnych, natomiast abonent zobowiązał się uiszczać opłaty abonamentowe. Wysokość abonamentu miesięcznego wynosiła 39,90 zł (bezsporne).

(...) S.A. w W. rozwiązał umowę z A. M. z uwagi na zaległości w płatności abonamentu. Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 14 marca 2014 r. (rozwiązanie umowy k. 69).

W trakcie trwania umowy abonent jest zobowiązany do uiszczania opłaty abonamentowej z góry (§ 8 ust. 3). Zgodnie z treścią § 16 ust.3 regulaminu świadczenia usług, w przypadku rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez operatora z winy abonenta przed upływem terminu podstawowego, abonent jest zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości nieprzekraczającej wartości przyznanej ulgi, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy abonenckiej do dnia jej rozwiązania. Zgodnie natomiast z § 8 ust. 11, w przypadku rozwiązania umowy, abonent jest zobowiązany do zwrotu, na własny koszt i ryzyko, udostępnionego mu sprzętu (urządzenia dekodującego i karty) w terminie 30 dni od rozwiązania umowy. Stosownie zaś do ust. 9 § 8 regulaminu, abonent, w przypadku niezwrócenia udostępnionego sprzętu w powyższym terminie, zobowiązany jest do uiszczenia kary umownej w wysokości określonej w cenniku (regulamin świadczenia usług k. 54 – 57, cennik k. 53).

(...) S.A. w W. wystawił A. M. fakturę z tytułu opłaty abonamentowej: na kwotę 39,90 zł z terminem płatności do dnia 27 października 2013 r. (bezsporne). Ponadto wystawił dwie noty obciążeniowe: z dnia 14 marca 2014 r. w związku z niedotrzymaniem warunków zawartej umowy na kwotę 113,92 zł płatną w terminie do 4 kwietnia 2014 r. oraz z dnia 14 marca 2016 r. w związku z brakiem zwrotu sprzętu (...) - (...) w wysokości 340,00 zł (faktury k. 96 – 103, noty obciążeniowe k. 24, 24v).

Wartość skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wymagalności poszczególnych należności do dnia 25 września 2017 r. wynosi łącznie 82,94 zł (bezsporne).

(...) S.A. w W. zbył – na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 6 września 2016 r. przysługującą mu w stosunku do A. M. wierzytelność na rzecz Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.. Pismem z dnia 21 października 2016 r. (...) S.A. w W. zawiadomił A. M. o zmianie wierzyciela (umowa wraz z załącznikami k. 15 - 16, zawiadomienie k. 13).

Fakty, które przywołano powyżej nie budzą wątpliwości. Zostały one wykazane dokumentami, przedłożonymi przez powoda, których prawdziwości pozwany nie kwestionował.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie nie może zostać uwzględnione.

Podnieść należy, że zgodnie z art. 117 § 2¹ kc (dodanym ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw) po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Nie może zaś budzić wątpliwości, że pozwana A. M. w relacji z (...) S.A. w W. był konsumentem. Konsumentem jest bowiem osoba fizyczna dokonująca z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Sąd jest więc w tym przypadku zobowiązany zbadać i uwzględnić z urzędu okoliczność, że roszczenie jest przedawnione.

W ocenie Sądu roszczenia, z którymi w niniejszej sprawie wystąpił powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., wywodząc je z łączącej pozwaną A. M. z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, są przedawnione.

Z oświadczenia powoda, któremu pozwana A. M. nie zaprzeczyła wynika, że umowa została rozwiązana pismem z dniem 14 marca 2014 r.

Jak wskazano powyżej, w niniejszej sprawie został wydany w dniu 18 października 2018 r. wyrok zaoczny, od którego pozwana A. M. wniosła sprzeciw.

Zgodnie z art. 347 kpc, po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

W związku z powyższym, Sąd uchylił przedmiotowy wyrok zaoczny, orzekając o żądaniu pozwu.

Odnosząc się zatem w pierwszej kolejności do roszczenia w kwocie 39,90 zł wskazać należy, że w tym zakresie powód cofnął pozew za zgodą pozwanej A. M., a zatem w tym zakresie postępowanie podlega umorzeniu (art. 203 § 1, 3 i 4 kpc).

Jednocześnie w pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, uznając je za przedawnione.

Niewątpliwie, abonent – zgodnie z regulaminem świadczenia usług – jest zobowiązany do zapłaty abonamentu, zwrotu ulgi czy kary umownej w terminach wskazanych w fakturach.

Nie ulega zatem wątpliwości, że wymagalność roszczenia wynikającego z faktury z dnia 14 marca 2014 r. w związku z niedotrzymaniem warunków zawartej umowy w wysokości 113,92 zł płatnej w terminie do dnia 4 kwietnia 2014 r. wynika wprost z faktury przedstawionej przez powoda, w której określono terminu płatności należności.

Zgodnie z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a z takim roszczeniem mamy do czynienia w niniejszej sprawie, wynosi trzy lata. Stosownie zaś do art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Termin wymagalności powyższej należności wynika wprost z faktury; roszczenie było wymagalne 4 kwietnia 2014 r., a zatem uległo przedawnieniu dnia 4 kwietnia 2017 r., przed wytoczeniem powództwa.

Należy podkreślić, że koniec terminu przedawnienia (zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 118 kc) przypada w niniejszej sprawie właśnie, dla przedmiotowego roszczenia na dzień 4 kwietnia 2017 r. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 zd. drugie przywołanej już wyżej ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, jeżeli przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie

tej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienie wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Nie ulega więc wątpliwości, że roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie w wysokości 113,92 zł w związku z niedotrzymaniem warunków zawartej umowy uległo przedawnieniu.

Odnosząc się natomiast do żądania zapłaty kwoty 340,00 zł z tytułu braku zwrotu sprzętu tj. urządzenia dekodującego i karty, uznać również należy, że nie zasługuje na uwzględnienie w związku z przedawnieniem roszczenia.

Jak wskazano powyżej, abonent – zgodnie z regulaminem świadczenia usług – był zobowiązany do zwrotu urządzenia dekodującego i karty w terminie 30 dni od rozwiązania lub wygaśnięcia umowy.

Nie ulega zatem wątpliwości, że wymagalność roszczenia o zapłatę kary umownej za brak zwrotu dekodera trzeba powiązać z upływem miesiąca od dnia rozwiązania umowy, czy to wskutek wypowiedzenia czy wygaśnięcia umowy w związku z upływem terminu na jaki została zawarta.

Nieporozumieniem jest przyjęcie, że w takiej sytuacji obowiązek zapłaty kary umownej można oderwać od rozwiązania umowy i powiązać z wystawieniem noty obciążeniowej. Oczywistym jest, że taka wykładnia przepisów o wymagalności kar umownych doprowadziłoby do niezgodnego z prawem wydłużenia terminów przedawnienia.

Kara umowna za brak zwrotu dekodera stała się wymagalna po upływie miesiąca od dnia rozwiązania tej umowy, a więc 14 kwietnia 2014 r., przy uwzględnieniu, że umowa została rozwiązana z dniem 14 marca 2014 r. Oznacza to, że roszczenie w kwocie 340,00 zł, z którym w niniejszym procesie wystąpił powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., jest już przedawnione.

W ocenie Sądu, roszczenie o zapłatę przedmiotowej kary umownej za brak zwrotu dekodera nie staje się wymagalne wskutek wystawienia noty obciążeniowej, ale z upływem miesiąca od dnia rozwiązania umowy.

Tym samym Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K., aby uniknąć przedawnienia roszczenia, powinien wystąpić do Sądu z żądaniem zapłaty tej kwoty najpóźniej do dnia 14 kwietnia 2017 r., przy uwzględnieniu, że umowa została rozwiązana z dniem 14 marca 2014 r. Tymczasem pozew, co do wszystkich roszczeń stanowiących przedmiot sporu, został wniesiony dopiero w dniu 25 września 2017 r.

W tej sytuacji uznać należy za aktualne wszystkie wskazane powyżej uwagi w zakresie przedawnienia roszczenia.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 117¹ kc, które obligowałyby sąd do nie uwzględnienia upływu terminu przedawnienia roszczenia.

W związku z powyższym w pozostałym zakresie, tj. co do kar umownych w związku z niedotrzymaniem warunków zawartej umowy w kwocie 113,92 zł oraz w związku z brakiem zwrotu sprzętu (...) - (...) w kwocie 340,00 zł, Sąd powództwo oddalił, orzekając jak w sentencji wyroku.